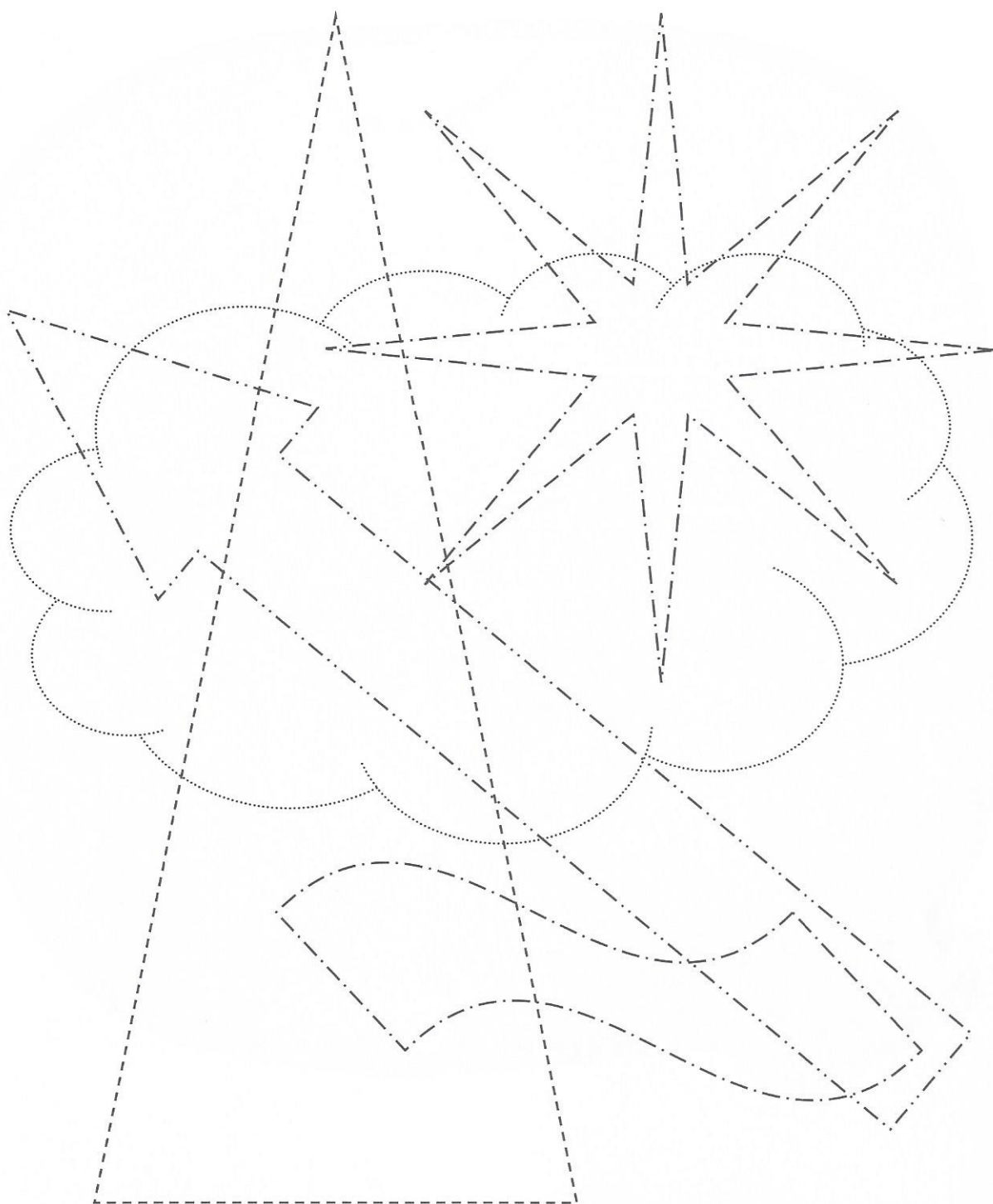

Obtahuj tvary různou barvou.

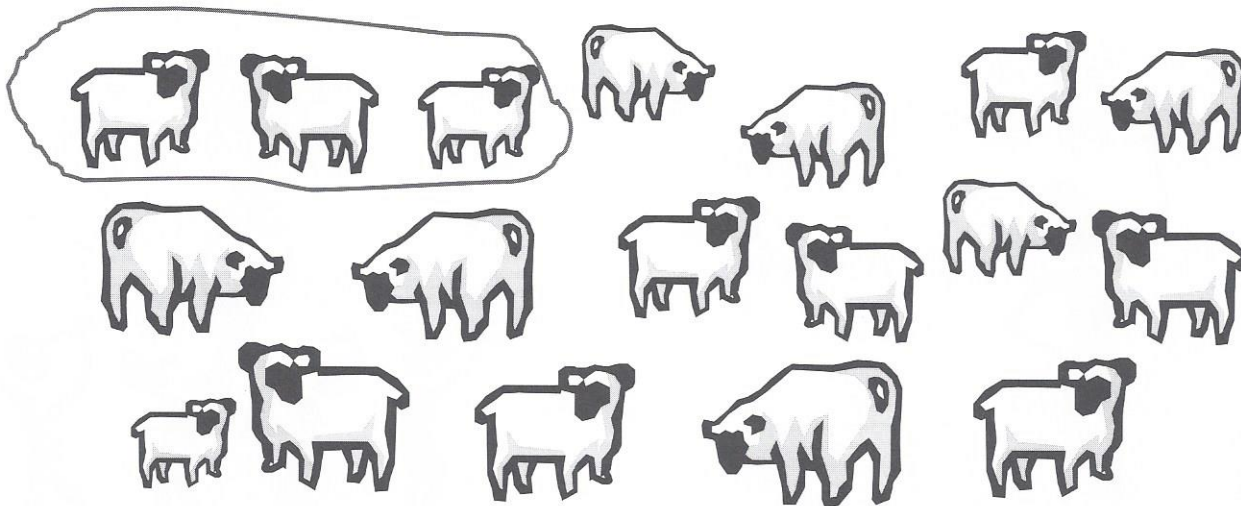
- červeně
- modře
- zeleně
- - - - - žlutě

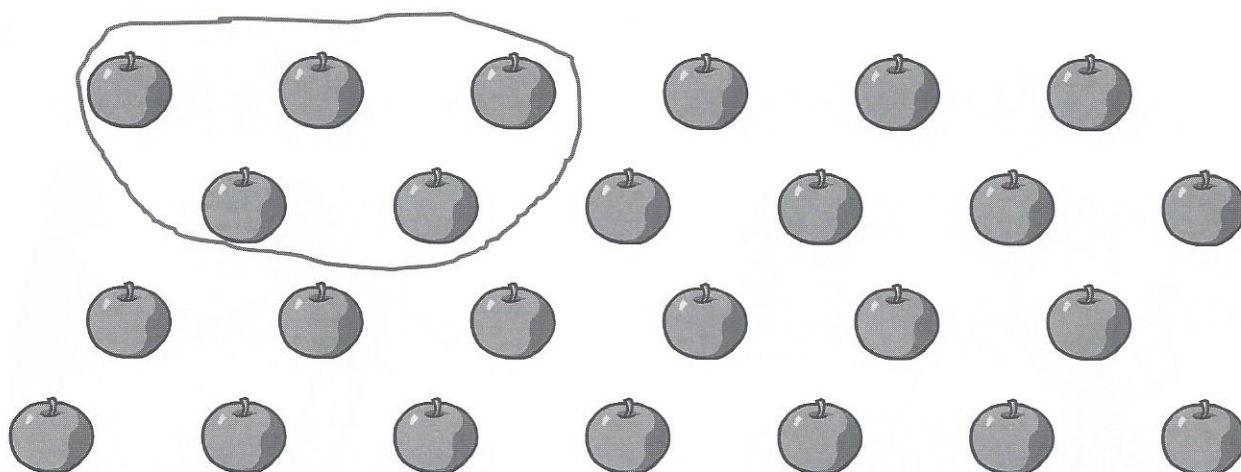
Domalovánky. Dokreslíme, co chybí: písek, palmy, paprsky, vlnky.

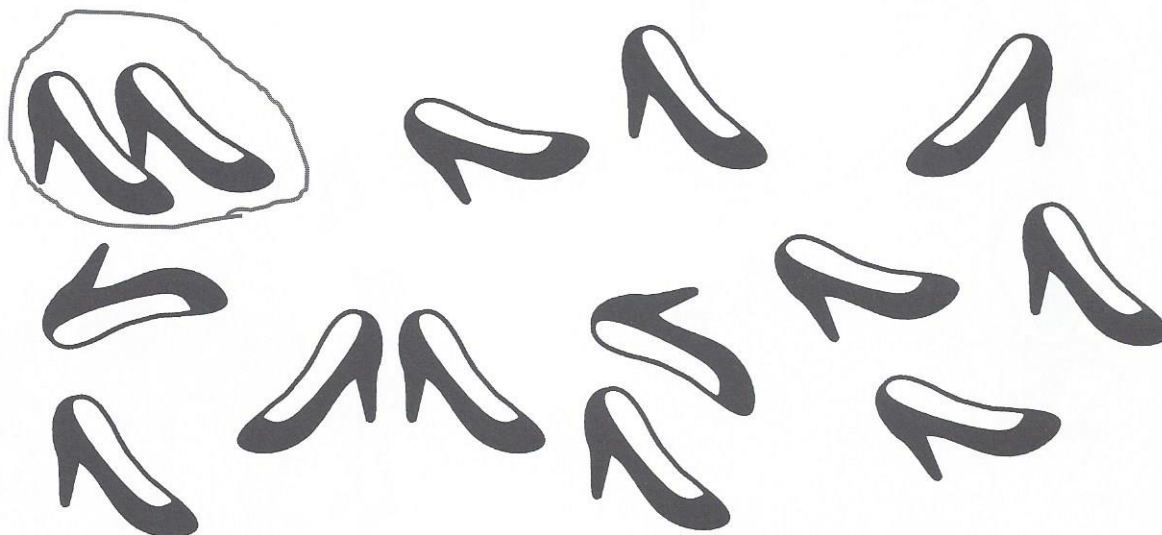
Rozděl zvířata do malých ohrádek – v každé mohou být jen tři.

Rozděl jablíčka do misek po pěti.

Rozděl boty do párů.

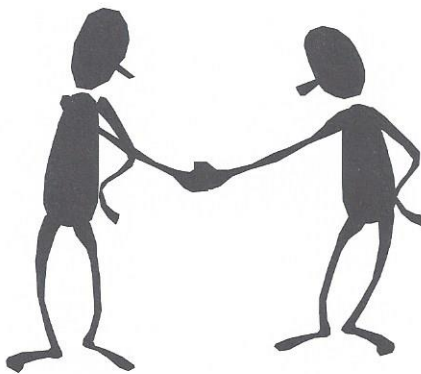
Přiřaď číslice správně. Spoj číslici a stejný počet lidiček.

2

4

3

1

5

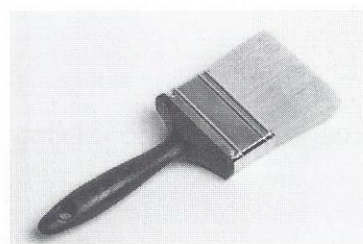
Nakresli nebo vystříhej a nalep obrázky, které začínají od těchto písmen.

P

O

J

Š

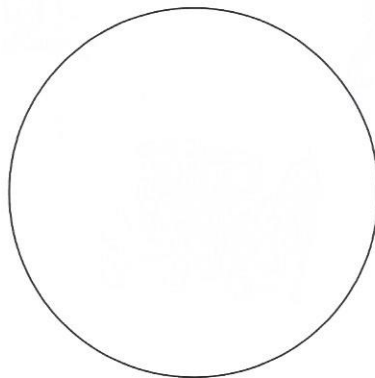

C

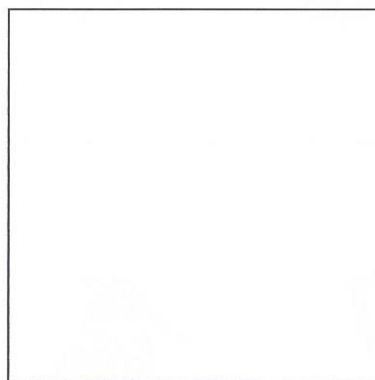
Maminka nebo tatínek ti řekne vždy tři příkazy, ty si je všechny zapamatuješ a postupně provedeš.

Příkazy říkáme pomalu, zřetelně a dáváme pozor, aby nás dítě stále vnímalo.

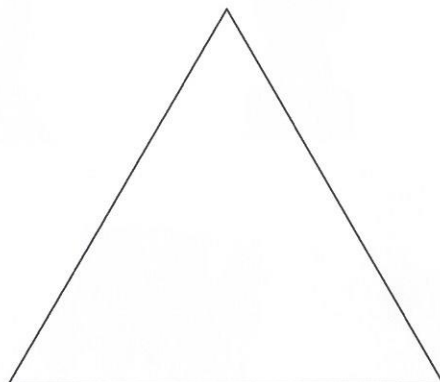
1. Tady na papír do kroužku udělej dvě čárky, pak odnes tužku do koupelny a polož ji na umyvadlo a nakonec třikrát zatleskej.

2. Přines tužku z koupelny, pětkrát s ní lehce zaťukej na okno a nakonec přijď ke stolu a nakresli do čtverečku zvíře, jaké chceš.

3. Postav se na jednu nohu a třikrát poskoč, pak zavři oči a počítej potichu do tří, a nakonec oči otevři a zde na papíru obtáhni trojúhelník.

Obrázky pojmenuj, pak spoj každý obrázek a jeho stín.

1. Co bys dělal, kdybys byl zedníkem a chtěl postavit dům?

Pobízíme dítě, aby popisovalo postup, můžeme se s ním střídat: Našel bych si hezké rovné místo, vykopal bych základy...

2. Co bys dělal celý den, kdybys žil u moře, třeba na ostrově? Ráno bych se brzy probudil ...

3. Co bys dělal, kdybys byl učitelkou nebo učitelem v mateřské škole? Odemkl bych dveře a čekal, až přijdou děti ...

Táta nebo máma ti budou předčítat. Vždy, když uslyšíš slovo „vláček“, uděláš „šš“. *Předčítáme pomalu, zřetelně.*

POHÁDKA O VLÁČKU

Stojí vláček zimou ztuhlý
nemá uhlí, nemá uhlí
a stát, jenom stát se stydí.
„Dejte vláčku uhlí, lidi.“

„Ať jen počká, my mu dáme,
jen co něco nakopáme.“

Vláček spí a krk ho studí,
v bříšku nemá nic,
zdá se mu, že zas nás budí
hvizdem z plných plic.

Pyšný rychlík letí tudy
Nad ním z jisker chochol rudý:

“Koukej vláčku, to je jízda,
v tobě vrabci mají hnízda,
já mám uhlí, já mám uhlí,
a ty stojíš zimou ztuhlý.“

„Počkej, však mi lidé dají,
jen co něco nakopají.“

A tak jednou...Čeká vláček,
a ten rychlík posměváček
nejede a nejede.
Co je s ním, co jen s ním je?

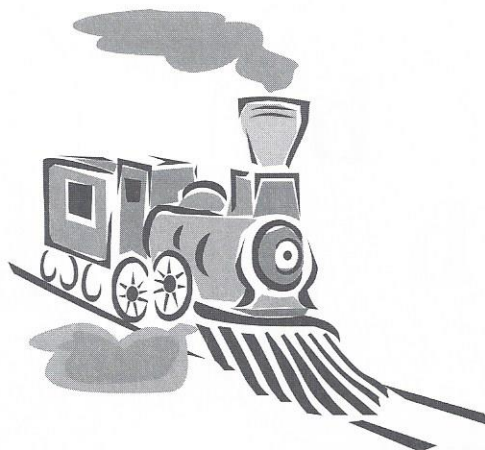
Děti, rychlík nemá uhlí,
stojí v Praze zimou ztuhlý.

Zato vláčku uhlí dali
olejem ho namazali
a teď uhlí rozváží
na Smíchovském nádraží.

Vláčky prosí: „Dej nám taky.“
„Uhlí“, křičí velké vlaky.

A ten rychlík začal hádku:
„To je zmatku, to je zmatku,
nejsem zvyklý na mrazy.“
„Počkej, pěkně po pořádku,
vláček bouřku zarazí.
„Nejdřív vláček Bramboráček,
A že mrazy přituhly,
další vláček na uhlí,
potom ten a potom ten...
a ty – nejdřív za týden.“

(F. Hrubín, Špalíček veršů a pohádek)

V každé ohrádce je jeden tvar jiný než ostatní. Přeškrtni ho.

